vicariȷ̈s cum expreſſe loquatur de beneficȷ̈s ꝛ officȷ̈s curatis.§.qui vero.

a ¶ De ipſarum eccleſiarum curatarum.ꝛ intellige de nõ collegiatis.de elec.ſtatutū.li.vi.

b ¶ Promouendis.s.īfra annū.de ele.lꝫ canon.li.vi.ꝛ qñ īcipiat currere ibi pꝫ ꝛ.e.ti.cõmiſſa. Et in h̃ differt a cõmenda talis vicaria qꝛ cõmenda parochialis eccleſie nõ põt fieri niſi ſacerdoti.de ele.nemo d̃ inceps.li.vi.vicaria ſicut ꝛ rectoria.de inſti.c.ij.li.vi.concedi põt nõ ſacerdoti.dū modo ſacerdos fieri poſſit vt hic ꝛ.e.ti.c

ac de ipſaꝝ[a] rectoribꝰ ꝓmouēdis[b] ad ſacerdotiū[c] ꝛ coꝝ[d] etate[e] iure ſtatuta noſcūt ī ꝑpetuis[f] eccleſiaꝝ ꝓchialiū[g] vicariȷ̈s ꝛ aſſūpti ad eas volumꝰ[h] obſuari. Cle.vi.ī cõcil.vien.

De officio ꝛ ptãte delegati.

fi. Et ſcias ꝙ pena illius decre.vi.nõ eſt ſublata ꝑ iſtã qḋ ē dicere ꝙ etiã infra annū ſi moniti nõ ꝓmouent̃ priuari poſſunt ſicut de rectore no.quo ad penã.§.inferiora.in decre. licꝫ canon in glo.antepenul.in prin.

c ¶ Sacerdotiū.in hec corrigit̃ qḋ no.Archi.de ele.licet canon.li.vi.ṽ.is etiã.vbi tenebat in ꝑpetuis vicariȷ̈s illud .c. locū nõ hr̃e.cū de rectore loquat̃ vt ibi pꝫ. Sed nunquid epi cū iſtis vicariȷ̈s ſup differendo ſacerdotio ꝑ ſeptēniū poterit diſpenſare ſm formã.c.cū ex eo.de elec.li.vi. vr̃ ꝙ nõ.fortiꝰ enī aſtrictus ē vicariꝰ ad reſidētiã ꝑſonalē ꝙ̃ rector .de p̄bē. extirpãde §.qui ṽo. Itē vicariꝰ nõ dat vicariū.e.ti.clericos Cõtrariū puto ꝑ decre.iſtã.ꝛ qꝛ decr̃.cū ex eo generaliter ꝑmittit epos diſpenſare cū is ꝗ obtinēt eccl̃ias. qḋ verbū ita includit vicarios vt rectores. Itē rõ ꝑmiſſionis illiꝰ eſt cõis iſtis vt illis.ergo idē ius.de ꝯſti.tranſlato.ad decr. clericos r̃ndeo ꝙ hic vicarius nõ dabit vicariū.ſed eps diſpenſans ſicut alias loco rectoris.ita ꝛ hic loco ꝑpetui vicariȷ̈ ponet vicarium ſeptēnalem.vt in decre.cum ex eo.§.porro.

d ¶ Eorum.ſ.rectorum.

e ¶ Etate.ſ.ꝙ attigerit.xxv.annū.habet̃ hoc de elec.cum in cunctis.§.inferiora.e.ti.licet canon.li.vi. Et dico ꝙ ſicut cuꝫ rectore nõ diſpenſat eps in etate.de eta.ꝛ quali.c.vno .li.vi. ita nec cum vicario per hanc litteram.

f ¶ Perpetuis.in tꝑalibꝰ g̃ nõ hꝫ locū.de q̄bꝰ.ſ̃.de ap.pueniſt.ij.de cle.non reſi.c.penul.de voto.c.fi.de elec.cum ex eo li.vi.de regu.beneficium.e.li.ſic alibi diſtinguimus vicariaꝫ perpetuam a temporali.de reſcrip.poſtulaſti.de fi.preſ.conſtitutus.ꝛ.c.michael. Perpetuos autē vicarios cognoſcas per id qḋ habes.eo.ti.ad hoc.de preben. extirpande.§.qui vero de cap.mo.c.vno.li.vi.

g ¶ Parochialiū.de his loquitur ꝛ nõ ſimpliciter de curatis qꝛ ſolū in eccleſȷ̈s parochialibus annexis ꝑpetua vicaria videtur permiſſa.non ſimpliciter in beneficȷ̈s curatis ꝑ decre. extirpande.§.qui vero.de preben.

h ¶ Volumꝰ.ꝓbari videbant̃ hec per antiqua iura primum de pluralitate.ſ̃.e.c.i.ꝛ.c.ꝓuideas.ſcḋm de ſacerdotio.ſ̃.e ti.c.fi.tertium de etate probari poterit ꝑ eandē dec.fi.que ꝓbat eū curatum.ꝛ ꝑ decre.ſup eo.de p̄bē.li.vi.ſꝫ qꝛ lꝫ dec.i. ꝓhiberet eū hr̃e vicariã cū eccl̃ia.ꝛ decr̃.ꝓuideas prohiberet illum plures hr̃e vicarias.nõ tamen priuabant illum prima ꝑ adoptionē ſcḋe. Itē licet decr̃.vi.ꝑcipet illū fieri ſacerdotē nõ tñ priuabat illū hoc nõ facientē. Item de etate ideo vtitur verbo volumꝰ nõ verbo declaramꝰ.ꝓrogãdo his caſibꝰ penas iuris ad tales vicarios.ꝛ forte ſatis erat de mente vt de primo caſu no.Her.ſ̃.e.c.i.de ſcḋo ꝓbat decr̃.ꝯmiſſa.de ele.li.vi.que ſic late in ſuo prin.ponit.ṽ.commiſſa. de tertio ſatis pꝫ vbi ponimus ſcḋm. Siue g̃ recipiat talis vicarius ſitem vicariam ſiue dignitatē perſonatum vel beneficium curatum vacat prima. Idem ſi conuertas.vt qꝛ habens dignitatē ꝑſonatum vel beneficiū curatuꝫ recipit talē vicariam vacat primū. De dignitatibꝰ vero ꝛ ꝑſonatibꝰ hic ſubticuit.qꝛ nõ cõueniebat illis qḋ hic de ſacerdotio dicitur.

i ¶ Iudices.ſe ſummat dicens duo primū determinat. no.ꝑ Inno.ꝛ Hoſt.ſ̃.e.ti.c.fi.ꝛ q̃ ibi ſcripſi ī vi.glo. ꝛ de re iudi.cum bertoldus.ꝛ q̃ ibi ſcripſi ſup gl. ſꝫ qualiter ſecūdū dictuꝫ approbat qḋ nõ Io.mona.ſ̃.e.ti.is cui.li.vi.vbi tenet ꝙ ſi cõmittit̃ executori examinatõ illiꝰ cui ē faciēda ꝓuiſio vt fit in forma pauperum ꝙ ſubdelegare poterat.ꝛ not.hoc prin. ꝑ qḋ dicit iudices.ꝑ qḋ patet ꝙ tunc demum talis recep tor teſtiū ſubdelegat qñ iudex ē.ſecus ergo ſi ſit nudus miniſter puta qꝛ receptis teſtium iuramētis examinatis articulis ſup quibus ꝓducunt̃ ꝛ interrogatorȷ̈s ſm q̃ dꝫ fieri examinatio cõmittit̃ id alicui expediendū.iſte enī non eſt iudex nec ꝓprie receptor.ſed potiꝰ examinator ipoꝝ teſtiū.ꝛ talis actꝰ fieret die feriato.vt no.Guil.in ſpe.de ferȷ̈s.§.ij.ṽ.ſed q̃d ſi tunc. receptor aūt qui iudex ē cogit teſtes.citat eū ꝯ quē ꝓducunt̃ ad videndū eos iurare.audit exceptiões.recipit iuramenta. refrenat multitudinē teſtiū. examinat interrogatoria. punit teſtem qui aures eius offendit.C.de teſti.l.nullū. Cum ergo iuriſditionē habeat ex quo illã hꝫ a principe ſubdelegat. Videbat̃ aūt ꝯ̃riū quaſi eēt nudus miniſter.ꝑ pred.dec.vi.ſ̃.e. ſed illud procederet in examinatore.ꝛ huic.ṽ.iudices ꝯiūge lr̃am.s.in fi.a ſe.ap.deputati.

Iudices[i] ſup receptione teſtiū ī cã ciuili[k] necnon[l] executores[m] ad prouidendum aliquibus[n] ſi per inquiſitionē ſolertē[o] eos[p] eſſe vite laudabil̃ ꝛ ꝯuerſatiõis honeſte repperit[q]

k ¶ Ciuili.nõ intēdit ꝑ hec ṽba excludere cãs ſpūales ſꝫ criminales in quibꝰ debēt teſtes exhiberi corã iudice. in auc.d̃ teſti.§.ꝛ qm̃.colla.vij.C.de fi.inſtru.auc.apud eloquentiſſimū.ꝛ no.iij.q.ix.teſtes.de iudi.at ſi clerici.in.iiij. gl. d̃ teſti. eo.c.i.bñ tñ poſſet crialis cã delegari.de hoc.xxiij.q.iiij.illud.xxv.di.c.i.de rapto in archiepatu.de teſti.in inte.c. pe. ꝛ in ſpe.e.ti.§.fi.ṽ.itē ꝙ eſt delegatꝰ in cã. Io.an.

l ¶ Necnõ reſoluunt̃ in vnã affirmationē.ff.de.ṽ.ſig.ſi duobus.ꝛ operantur copulam.ſ.ac ſi diceret.

m ¶ Executores.deputati a ſe.ap.qḋ ē.s.ꝛ ex titu.patꝫ ꝙ iſti hñt delegatã iuriſditionē.vt no.de reſcrip.tibi q̃ ī gl.ij.li.vi.

n ¶ Aliquibꝰ noiatis.ſ̃.e.is cui.li.vi. Si ꝑ inq̃ſitionē hoc inducebat dubiū quaſi in inquiſitione ſit electa induſtria perſone ꝛ hec clauſula cõmuniter ponit̃ in forma pauperuꝫ in qua ſcribitur ꝙ cum fuerit repertus idoneus in lr̃atura ꝑ examinatores ad hoc deputatos cõmittit papa qḋ ſi.ꝛc̃.

o ¶ Solertē.quaſi ſollicitam vigilantē aſtutam ſagacem ꝛ induſtrioſam.ꝛ ſcribit̃ per vnicuꝫ.l.datur verſus. Exiguo pulcram ducit ſolertia vitam.

p ¶ Eos.pro quibus ſcribit̃. Io.an.

q ¶ Repperint.ſed nūquid eis neceē erit ꝙ p̄cedat ſup hoc cognitio vocatis quorum intereſt.vr̃ ꝙ ſic ꝓpter ṽbū iſtud et verbū ꝑ inquiſitionē.dixit Inno.in dec. vi.de p̄ſump.ꝙ ſunt clauſule que ſonãt in monitionē nõ in cõditionē.puta ſi perſona ſit idonea ꝛ ſimilia.ꝛ iſte nõ dãt nouam formam mandato ſed inſtruunt executorem quali perſone prouideat quare teneret tunc prouiſio facta indigno.et excommunicatio propter hoc lata licet ſit iniuſta cum executor in his iuriſditioneꝫ habeat. Sed ſunt que bene ſonant in cõditionē vt ſi dicit̃ prouideas.ꝑ.in tali eccl̃ia ſi de tali vico ſit oriundus. hoc enī ſapit conditionem ꝛ formam certam adȷ̈cit mandato. vnde ſi non eſt vera non valet prouiſio.nec excommunicatio propter id lata propē tranſgreſſionē manda.i.de reſcrip. cum dilecta. Nec audiretur petens prouiſionem ante omnia ſortiri

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

De officio ordinarij.

ſuū effectū. cū negeẗ iuriſditionis fūdamētū. cui⁹ acceſſoriuꝫ ē ꝓuiſio vt ibi plen⁹ ꝓſequiẗ. Dicit tñ Inno. q̄ ⁊ in prima et ſcōa clauſula is cui ſcribiẗ ſi vult ꝑt eē merus executor ⁊ ſine cauſe co gnitione ꝓuidere de vacāte pōt etiam aſſumere ꝑtes iudicis inquirēdo de ꝑdictis vocatis ⁊ nō vocatis his quos res tangit. dūmodo cōmittēs iuriſditionē habuerit. vt ſic poſſit delegatus qđ poterat delegās. Differunt tamē proceſſus facti cum cāe cognitione ab his q̄ fiunt cā nō cognita q̄ ad preiudiciū eorum quos res tangit. vt ibi no. Inno. ⁊ Hoſ. qui etiā dicunt q̄ dato q̄ clauſula q̄ ſi ꝑſona ſit idonea nō ſit in reſcripto. pōt executor ſup ea ꝑtes iudicis aſſumere. cum ſubintelligaẗ hec v̾ba niſi merum miniſterium eēt illi cōmiſſum. Dicit demuꝫ Inno. alios melius diſtinguere i clauſula que ſonat in ꝯditionē ſi de tali vico. ⁊c̄. vl̄ ſi doctorat⁹ ē i theologia vel ſilē q̄ ſi ꝑ tales lr̄as tolliẗ vl̄ lediẗ ius alicui⁹ puta ꝓuiſoris ordinarij nō ꝓuidebit executor niſi vocatis his quos res tangit. de cōditione cognoſcat tñ de plano ſine libello et litis ꝯteſtatiōe. qđ hodie pꝫ. ⁊. de iudi. diſpēdioſā. Et idē in ſimilib⁹ vbi in reſcripto ꝑambula ē ꝯditio n̄ ſub intellecta. vt ſ. ꝓmo ꝑtib⁹ ꝑn̄tib⁹ illa diffiniaẗ. vt ſi mandareẗ inq̄ſitio veritatis fieri ꝯ aliquē ſi fuerit infamatus. Si v̾o ꝑ lr̄as nō tolliẗ nec lediẗ ius alteri⁹. vt ſi ꝓuiſor mandat alteri vt prouideat ſub illis cōditionib⁹. tꝫ ꝓuiſio etiā ſup illis inq̄ſitiōe n̄ facta nec vocatis ꝑtibus. q2 nec ꝯgrue ſunt hic ꝑtes. ⁊ ſi dicis ꝑiudiciū ſit eccl'ie cui plus expediret hr̄e iſtū ſic ꝯditionatū q̄ʒ aliū. reſpondent q̄ opponi nō pōt ꝯ ꝓuiſionē delegati ſic̄ nec delegantis. vl̄ dic q̄ lꝫ ꝓuiſio delegati ex eo q̄ n̄ ſeruauit formā ſit nulla. nō per hoc ſequitur q̄ necc̄e fuerit ꝑtes in ꝓuiſione vocari. Dicit demū Inno. q̄ ſiue in monitionē ſiue in conditionē ſonet clauſula tꝫ ꝓuiſio delegati nō ꝑmiſſa cognitiōe q2 nō eſt iudex ſed ꝓuiſor. de ele. venerabilē. v̾. exercuit tñ ſi monitio vel cōditio nō eſt vera caſſaẗ vel caſſum nunciaẗ qđ attentauit ꝓuiſor tanq̄ʒ obreptitiū. de re iudi. cū olim. in fi. Pōt tñ ꝓuiſor aſſumere ꝑtes iudicis. ⁊ ſi tūc nō admittit oppoſitioneꝫ contradictoris de falſitate clauſule. poterit ab eo appellari ex quo ꝑtes iudicis aſſūpſit vt ꝑdixi. Alij ꝯ. cuꝫ ad id nō teneaẗ ⁊ faciat id ſolū ad ſuā inſtructionē. nec ſit ſententia neceſſaria. ſecus ſi dicaẗ in lr̄a. ſi tibi cōſtiterit q̄ ſit de tali vico. ⁊c̄. tunc eni ſi iuri alteri⁹ ꝑiudicaẗ cū talis fungatur vice iudicis nō poterit ꝯſtare niſi ꝑtibus ꝑn̄tibus ⁊ ſi non premittit cognitionem ꝓceſſus nō valebit. q̄ ſi alteri nō preiudicatur tunc valet q̄ ſine cognitione facit. cū non tanq̄ʒ iudici ſꝫ tanq̄ʒ bono viro ſit hoc ſibi cōmiſſum. ex quo ergo nō ē iudex vel inquiſitor ſatis eſt q̄ inſtruat ſe ⁊ placuit. quia vtile h̄ putaui ſic ſummare predictas glo. Inno. ⁊ Hoſtiē. valde prolixas. ⁊ per hunc finem pateat ſolutio queſtionis.

r A ſe. ap. al's non eſſet dubium.

s Cōmittere. eadem rōne dicā q̄ ſuccedat in his illius ſucceſſor ſi ſcriptum fuit dignitati non expreſſo nōie perſone. ſ. e. qm̄ abbas. Quid autem ſi fuiſſet nudum miniſteriuꝫ an tūc ſuccederet. no. Inno. ⁊ Hoſti. ſ. e. c. fi.

t Uices ſuas. de nudo miniſterio qđ occurreret in iudicio faciendū nō dubitatur. q2 illud cōmittit delegatus ab ordinario. vt dixi. ſ. e. ſuper queſtionum in ꝑn. ſuper glo. ſi ergo de hoc per Guil. in ſpe. eo. ti. §. i. v̾. ſed nunquid.

a ſe. ap[r]. deputati. alijſ poſſint ꝯmittere[s] licite vices[t] ſuas. Clemēs. v. in cōcil̄. vienē.

De officio ordinarij.

Ut clericoꝝ[v] audacia[x] q̄ ꝓtextu priuilegij[y] clericalis ordinis īpunitatē exceſſuū obtinere ſperātes[z] nōnulla multociens ꝯmittūt enormia ꝑ que nimirum diffamaẗ[a] eccleſia. et ſcādala[b] grauia in populo generanẗ potiſſime[c] cū talia ꝑ epōs ad quos horū ſpectat correctio deſerātur vt ꝑlimū incorrecta ꝓpenſius[d] ꝯpeſcaẗ. eiſdem epis[e] diſtricte iniungimus. quatenus ſic circa correctionem clericorū hmōi vigilanter intēdant. et diligenter ſui officij debitū exequantur q̄ et ijdem clerici metu[f] pene a ſuis arceantur iſolentijs[g]. et alij eorum exemplo perterriti[h] ꝓſiliri ad ſīlia. merito ꝑtimeſcant. Idem.

Et ſi ab apl̄ice ſedis legato[k] de beneficio facta[l] collatio beneficium[m] aliud obtinenti non valeat. niſi de illo quod obtinet facta fuerit mentio ſpecialis[n]. in alijs tamen quibuſlibet[o].

v Ut clericoꝝ. epi ita debēt corrigere clericoꝝ exceſſus. q̄ metu pene ipi arceanẗ ⁊ alij ꝑtimeſcāt. ⁊ premittit cām mandati. qđ ſecundo ſubmittit. ibi eiſdem. ⁊ repete qđ dixi. ſ. e. compil. de eta. ⁊ quali. in cle. i. i. glo.

x Audacia. tolle v̾bum ꝓpenſi⁹ cōpeſcatur qđ eſt infra. ⁊ poniẗ hic audacia in mala ꝑte. ſic. iiij. di. facte ſunt. alibi i bona. viij. q. i. audacter

y Priuilegij. tam imunitatis ꝑſone. de qua. xvij. q. iiij. ſi q̄s q̄ʒ fori. ſ. de fo. compe. nullus.

z Sperantes propter quā ſpē qui ſūt nequā fiunt nequiores. de ſentē. excom. vt fame. ⁊ facilitas venie incentiuū. ⁊c̄. de vi. ⁊ hone. cle. vt clericorum.

a Diffamatur. i. male de ipſa predicatur. vel. i. viliſicatur. ⁊ dehoneſtatur. ſic etiā exponitur. ſ. de obli. ad rōci. c. vno. in fi. ⁊ cōcor. ij. q. v. ſi mala fama.

b Scādala. quib⁹ obuiandū ē. etiā ſi puſilla ſunt. ſ. de no. ope. nun. c. ij. Io. an.

c Populo. ꝯcor. ij. q. v. preſbr̄ ſi a plebe. de pur. ca. c. ij.

d Propēſi⁹. idē v̾bū vide. ſ. e. cō. de eta. ⁊ q̄li. vt hi qui. ⁊

e Epis. ad quos de iure cōi hoc ꝑtinet vide qđ ibi dixi poſſet tñ ad alios de iure ſpeciali ſpectare. eo. ti. irrefragabili. de fo. compe. cum contingat. dic vt ibi.

f Metu pene. cōcor. dele. cū in cūctis. de vi. ⁊ hone. cle. vt clericorum. cum ſuis concor.

g Inſolentijs. de accu. qualiter. ij. v̾. verū. inſolentia ē morum inconuenientia fatuitas vel ſuperbia vel prauus vſus quaſi contra ſolitum ⁊ debitum nature curſum.

h Preterriti. cōcor. ij. q. vij. quapropter. eo. ti. irrefragabili. de calum. c. ij. de iudi. ad liberandam.

i Et ſi ab apl̄ice. breue ē declarās decre. vl. de of. dele. li. vi. ⁊ principale dictū corrigit qđ ibi no. Archi. qui dicebat idē i alijs ordinarijs qđ i legatis q̄ etiā ſunt ordinarij ⁊ approbat qđ ibi no. ⁊ exponas. ⁊ ſi pro q̄uis.

k Legato. de latere nā alij bn̄ficia cōferre non ꝑn̄t. qđ dic vt de of. le. c. i. li. vi.

l Facta. declarari debuiſſet q̄ ꝓcuraſſet ſi cōpilatorib⁹ adheſiſſet an intelligereẗ hoc de collatione facta etiā motu proprio legati. circa qđ ſūt opiones. mihi vr̄ q̄ valeat Io. mo. ꝯ in decre. vl. de of. le. ⁊ Archi. in decre. ſi motu. de preben.

m Bn̄ficiū. q̄ntūcūq̄ʒ modicū. de ꝑben. ſi motu ꝓprio. li. vi

n Specialis in hoc approbat qđ no. Archi. in pred. decre. vl. vbi dicebat q̄ in tali collatione faciēda erat mentio ſpecialis beneficij nec ſufficiebat generalis qualis eſt illa. de preben. non poteſt in fi. li. vi. ⁊ facit ꝓ Hoſti. contra compoſ. in his que ſcripſi de reſcrip. in noſtra in fi. An vero etiaꝫ d̾ qualitate cure beneficij quod habet impetrans facienda ſit mentio. dicam ⁊. de preben. c. i.

o Quibuſlibet. ſi ḡ metropolitanus epus archidiaconus. vel quiuis alius confert beneficium in collatione non eſt facienda mentio prioris beneficij ſed habeatur diſtinctio an de iure communi poſſit vtrumq̄ʒ teneri. vel an ſit diſpen-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf